

ה"ט 33579/10/14 - ר' (ש') ו' נגד א' ח', א' ח'

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 33579/10/14 נ' ח' ואח'
בפני כב' השופטת כاملיה ג'דען
מבקשת ר' (ש') ו'
נגד 1.א' ח'
משיבים 2.א' ח'

פסק דין

1. בפני תביעה על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן "החוק").
2. המבקשת הינה אישה גרושה המגדלת לבד את ילדיה, וביניהם שתי בנות קטינות בנות 11 ו-12 שנה.
3. בשלבי חודש 8/14 עברה המבקשת לגור בדירה שרכשה, בשטח של 66 מ"ר (להלן "הדירה"). הדירה ממוקמת בקומת קרקע, וחלק מחלונותיה פונים לחצר משותפת המשמשת את דירות הבניין המשותף שבו ממוקמת הדירה.
4. המשיבים מחזיקים בדירה שכורה בבניין המשותף, ומגדלים שני בנים בגילאים 3 ו-5 שנים.
5. שני הצדדים נמנים על העدة החרדית.
6. בבקשתה טענה המבקשת כי המשיב לא מפסיק לדפק בדלת דירתה ולהתלוון ולהתריע ולצעוק עליה ולהעיר הערות לילדות בענייני צניעות, כגון "הבנות שלך מסתובבות לא בצדיעות", "הן הרימו רגל גביה", "הן יוצאות בלי גרביהם החוצה" וכו'. בנוסף טענה המבקשת כי המשיבה "דוחקת" בילדיה הקטנים לשחק בסמוך לחלונות דירתה הפונים לחצר, ומאזינה ומסתכלת לכל תנועה שלה ושל ילדותיה, ועוקבת אחר מעשיהם, דיבוריהם ולבושים בתוך הבית. עוד הוסיףה וטענה כי המשיבים עוקבים בכל הזדמנויות אחר הילדות ושולאים אותן שאלות ומצרים את עצהן, עד כדי מצב שהילדות רועדות חששנות את המשיב צועק ברוסית במדרגות הבניין, ומרגשות מאוימות ונרדפות, וחוששות להישאר לבד בבית ו/או לשמוע דפיקות בדלת ו/או לפתח את דלת הבית.
7. על רקע הדברים הנ"ל, עטרה המבקשת לאסור על המשיבים להיכנס לדירתה ו/או להטריד אותה ואת

בנותיה לרבות על ידי דפיקה על דלת הדירה /או פניה אליה בעקבות, ולמנוע שימוש בחצר המשותפת לילדיהם.

8. המשיבים הכחישו מכל וכל את טענות המבוקשת, וטענו כי המneau האמייתי העומד מאחורי הגשת הבקשה הוא רצונה של המבוקשת להציג את רגיהם מהחצר המשותפת הנושקת כאמור לחלונות דירתה דבר הפוגע בפרטיות משפחתה, ולהונת שימושם בלבד בחצר הנ"ל.

9. מהעדויות התברר כי הצדדים פנו לרב בבקשת לפטור את הסכום שהתגלו ביניהם, והרב הציע להם פשרה שלפיה הבנים של המשיבים לא ישחקו בסמוך לחלונות הדירה הנושקים לחצר, אלא באזור של משטח הבטון כפי שופיע בתמונות שהוגשו (ראה עדות המשיבה עמ' 11 ש' 17-21), אולם, וכדברי ב"כ המבוקשת, פשרה זו אינה מקובלת על המשיבים (עמ' 16 ש' 22).

10. ביום 22.10.14 ניתן צו על פי החוק, במעמד אחד, שאסר על המשיבים להטריד /או לאיים על המבוקשת ובני משפחתה /או ליצור עימן כל קשר, בעל פה, בכתב /או בכל אמצעי אחר.

בדין הנ"ל העידה המבוקשת ושכן נוסף בשם מר ש' א' אשר חיזק את טענותיה.

11. בדין שהתקיים במעמד הצדדים, העידו מטעם המבוקשת, המבוקשת ושני ילדיה שהם ש' בן 18 שנה ו' בת 20 שנה, אולם השכן מר א' לא התיעצב למתן עדות מלחמת איומים ולהציגו שהופעלו עליו על ידי המשיבים /או מי מטעם כתענת המבוקשת, טענה אשר הוכחה מכל וכל על ידי המשיבים.

מטעם המשיבים העידו המשיבים בעצמם ושכנה בשם מ' ק'.

12. לאחר ששמעתי את העדויות והתרשםתי מהן, הגיעו למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

למרות ניסיונים הנואש של המשיבים להוכיח צבiouן של סכום קנייני הנוגע לשימוש בחצר המשותפת, לא שוכנעתי כי כך הוא הדבר, שכן עדותה של המבוקשת, כמו גם עדות שני ילדיה לעניין ההערות שהופנו אליהם על ידי המשיבים בענייני צניעות והטרדות שנבעו מכך, היו אמינים בעיני והן לא הופרכו בחקירתם הנגדית. למוטר לציין כי עדויותיהם של העדים הנ"ל נבחנו בზירות יתרה לאור קירבתם לבקשת האינטנס האישית שלהם בתוצאות ההליך, אולם, ניכר היה בעדויותיהם שהן מבטאות חוות אמיתיות וסביר ממש שחו מהתנהוגותם של המשיבים והחדירה לפרטיותם. יודגש כי אף המשיבים הודיעו בחקירהם כי הם פנו לבקשת ענייני צניעות של הילודת, אך לטענתם הדבר נעשה בצוורה מנומסת ולא צעקוות. אולם לא שוכנעתי בטענתם הנ"ל, ואמינים עלי דבריה של הבית על שביהם תיארה התרחשות של דפיקות דלת ופניה בעקבות איומים של המשיב כלפי אמה בענייני צניעות, והנני

מפנה לעדotta בעמ' 21 ש' 30-16.

13. בסיכון הפנה ב"כ המשיבים לסתירות בעדotta של המבוקשת, אולם לא שוכנעתי כי המדבר בסתירות מהותיות היורדות לשורש העניין /או שהיה בהן כדי לפגוע באמינות גרסתה לעניין האיוניים וההטרdot שהופנו כלפיו וככלפי יולדותיה על ידי המשיבים.

בנוסף, לא שוכנעתי בטענת השיהוי בהגשת הבקשה שהועלתה על ידו.

14. מעשיהם הנ"ל של המשיבים מהווים הטרדה מיימת על פי סעיף 2(א) וסעיפים 2(ב)(1) ו-(2) לחוק, ומשכך הנסי קובעת כי הכו עלי פי החוק שניית ביום 14.10.22 במעמד אחד, יעדוד על כנו.

בנוסף הנסי אוסרת על המשיבים /או ילדיהם /או מי מטעם להיכנס לדירת המבוקשת /או להימצא במרחך של עד שני מטרים מחלונות דירתה הפונים לחצר המשותפת.

15. אעיר כי במהלך הדיון הוצע לצדדים שישכמו על חלוקת השימוש בחצר לפי שעות מוגדרות ומוסכמות מראש על מנת למנוע את החיכוך ביניהם, אולם לצערו המשיבים דחו הצעה זו.

למרות זאת הנסי חוזרת וממליצה לצדדים להגיע להסכמה ברוח הדברים הנ"ל דבר שיוכל להשcin את השקט והשלום ביניהם, במיוחד לאור טענת המשיבים כי בנות המבוקשת מטרידות את ילדיהם לשיטתם.

16. בכלל, אין נוטה להטיל הוצאות בהליך מסווג זה, אולם המשיבים עמדו על ניהול הבקשה עד תום, דבר שאילץ את המבוקשת לשכור אף היא שירותו של עורך דין.

על כן, הנסי מחייבת את המשיבים לשלם לבקשת הוצאות הבקשה ושכ"טעו"ד בסך של 2,000 ל"ג בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, ג' כסלו תשע"ה, 25 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.